

Problemstillingen omkring udlandet kan jeg i hvert fald ikke helt gennemskue her på stående fod. Men der er ingen tvivl om, at omgængelsesmulighederne selvfølgelig må indgå i den værktøjskasse; det må man gå ind og se på for at sikre, at det her ikke sker.

Kl. 13.05

Per Clausen (EL):

Ja, for problemet er jo, at nu har vi hørt om nogle tal fra januar måned, som skulle være lidt lavere igen, og så kan man jo bare frygte, at det er udtryk for, at det ikke kun er Peter Gæmelke, der har fået den idé, at de søer, der har liggesår eller andre skavanker, kan blive transporteret til udlandet. Der er jo også den mulighed, at man får dem slået ihjel, om jeg så må sige, og sender dem til en destruktionsanstalt.

Det, jeg bare mener, er, at problemet er, at der er et utal af omgængelsesmuligheder, der gør, at lige meget om ministeren så vil give dem, der bliver opdaget, høje bøder eller ej, så står vi med et problem, som vi næppe kan få løst, hvis der ikke gøres noget grundlæggende ved de forhold, som man i dag byder de husdyr, som indgår i vores produktion. Og det var der, jeg synes at ministeren måske også skulle komme med nogle bud, dels på hvad hun vil gøre for at stoppe de muligheder, der er for at komme uden om at blive opdaget, dels hvad hun vil gøre ved de generelle vilkår, som vi i dag byder husdyrene, og som jo er en af forklaringerne på, at de her ting opstår.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen jeg tror, at der er flere ting, man kan gøre. Hvis man sådan skal se på det præventive først – for det er jo også afgørende – tror jeg ikke, der er nogen tvivl om, at der altså er behov for et bedre samarbejde om rådgivningen med fødevarerkontrollen på den ene side og på den anden side branchen selv, kan man sige, og dyrlægerne. Der er behov for, at man tager mere fat de steder, hvor der er et problem.

Det andet, der er at sige, er jo, at allerede i dag er der jo meget regelmæssige besøg af dyrlæger ude på besætningerne, og der mener jeg bestemt, at man må fokusere på, at dyrlægerne så også går ind og har øje for, om der er, og om der er konstateret skuldarsår, og hvor slem en grad af skuldarsår, der er tale om, så de også der ikke holder sig tilbage med at politianmelde, hvis der er landmænd, der ikke kan overholde reglerne.

Det tredje og sidste er, at man jo også allerede nu har startet en praksis med at politianmelde for de skuldarsår, man finder på slagterierne, når svinet er skåret op. Det tror jeg bl.a. er noget af det, der medvirker til, at landmændene bliver mere påpasselige.

Men som jeg sagde i min første besvarelse til hr. Per Clausen, må jeg sige, at jeg i hvert fald ikke kan komme med nogen sådan endelig klar melding om problemstillingen om udlandet nu; det er noget, man må overveje nøjere, så der bl.a. i forbindelse med det tilsyn, der skal ske forud for aflastning til udlandet, også er en sikkerhed for, at de svin, som ikke er egnede til transport, og som har skuldarsår, bliver sorteret fra.

Per Clausen (EL):

Det, jeg bare mener, er, at vi altså er i den situation, at Peter Gæmelke siger, at landmænd i dag eksporterer svin til Tyskland, fordi det betyder, at kontrollen er mere lempelig. Det kunne i hvert fald pege på, at der der, hvor vi jo selv har mulighed for at udøve kontrol i forhold til samlesteder, kunne ydes en forøget indsats, sådan at man kan sige, at vi fik fat i alle de problemer, der eksisterer, også selv om det krævede øget investering i den her kontrol. Og det, jeg jo sådan set synes ministeren i hvert fald skulle gøre sig nogle overvejelser om, er at sikre, at vi ikke kun får ram på dem, som behandler dyrene dårligt, og som – i gåseøjne – er så dumme, at de sender dem til et dansk slagteri, men også på dem, som er så udspekulerede, at de forsøger at sende dem et andet sted hen.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen jeg vil sige til hr. Per Clausen, at jeg er meget enig i, at vi, om man så må sige, både skal tage alle de hårde midler i brug og så se på, hvad vi kan gøre for at forhindre landmænd i at omgå reglerne. Og der mener jeg bestemt, at de initiativer, som allerede er taget fra Fødevarerstyrelsens side – det er de initiativer, som vi nu ser, altså, at dyrlægerne politianmelder i langt højere grad, end det tidligere har været tilfældet – er gode initiativer, der er med til at sætte fokus på problemet.

Allerede i dag er det jo sådan, at når man skal ud på de lange transporter, skal der være et dyrlægetjek, forud for at transporten påbegyndes, så allerede der er der jo noget, der bliver fanget. Hvorvidt der så er en restmængde, der ikke bliver godt nok kontrolleret, skal jeg ikke kunne sige her på stående fod. Men som jeg sagde før